

[Landbrugsministeren.]

ter forløbet af et par år vil være meget betydeligt reduceret.

Da fondens midler som nævnt er opbrugt, og de beløb, der ved udsættelse af reagerer i det forudsatte omfang udkræves i de første 2 år, ikke vil kunne dækkes af indkommende eksportafgifter i forbindelse med sædvanligt statstilskud på indtil 1 mill. kr. årlig, foreslås det, at loven forlænges for 4 år, således at der åbnes mulighed for i de første to finansår at yde det sædvanlige statstilskud på 1 mill. kr. årlig samt derudover forskudsvis af statskassen at afholde de beløb, der iverigt måtte komme til at mangle, og som for finansåret 1952—53 er anslået at ville andrage ca. 1,4 mill. kr. De forskudsvis ydede beløb skal så senere tilbagebetales, efterhånden som de nødvendige eksportafgifter indgår. Under forudsætning af uforandret eksport anslås eksportafgifterne at ville indbringe ca. 1,5 mill. kr. årlig.

Med disse bemærkninger, og idet jeg iverigt henviser til de bemærkninger, der ledsager lovforslaget, tillader jeg mig at anbefale det foreliggende forslag til hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Ministeren for handel, industri og søfart (Rytter): Jeg skal hermed tillade mig for det høje folketing at fremsætte forslag til lov om forlængelse af lov om priser m. v.

Lov om priser m. v. blev senest ved lov nr. 445 af 14. november 1951 forlænget indtil den 30. april 1952. Dette skete efter forslag fra det nedsatte folketingsudvalg, der afgav betænkning den 12. november 1951. Udvalget har under 4. og 8. januar 1952 udbedt sig en udtalelse om en række spørgsmål vedrørende prisloven, og der er den 7. marts 1952 tilstillet udvalget en fyldig besvarelse af disse, men forhandlingerne i udvalget kan ikke forventes tilendebragt inden tidspunktet for lovens udløb.

Jeg kan herefter foreslå prisloven forlænget uændret indtil udgangen af maj måned 1952 og tillader mig at anbefale det foreliggende lovforslag til det høje tings velvillige behandling.

Forsvarsministeren (Harald Petersen): Jeg har herved den ære for det høje ting at fremsætte forslag til lov om yderligere forlængelse af lov om en dansk besættelsesstyrke i udlandet.

Det drejer sig her om en 1-årig forlængelse af den bemyndigelse, der ved lov

nr. 241 af 4. juni 1947 og senere love om forlængelse af denne lov er givet forsvarsministeren til at opretholde en styrke i Tyskland. Den seneste forlængelse af denne lov blev vedtaget af rigsdagen i 1951, og den udløber den 15. maj 1952.

På indeværende tidspunkt er det endnu ret usikkert, hvorledes problemerne i forbindelse med Vesttysklands forsvar i enkelt-heder vil blive løst. Det vil herved især komme til at spille en rolle, hvorledes og på hvilke betingelser Vesttysklands eget bidrag til forsvaret vil blive organiseret.

Da der ikke inden den nugældende lovs udløb kan forventes at være skabt klaring vedrørende disse forhold, og da den danske styrke i Tyskland i henhold til den derom vedtagne rigsdagsbeslutning af 6. februar 1951 indgår i den fælles forsvarsstyrke i Europa, foreslås det at forlænge den hidtil gældende bemyndigelseslov. Man har derefter — alle forhold taget i betragtning — fundet det hensigtsmæssigt at søge loven forlænget for 1 år.

Under henvisning til ovenstående skal jeg herved tillade mig at anbefale lovforslaget til en hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Formanden: Udenfor dagsordenen giver jeg ordet til den højtærede finansminister, for at han kan fremsætte et i dag anmeldt lovforslag.

Finansministeren (Thorvil Kristensen): Jeg skal tillade mig for det høje ting at fremsætte forslag til lov om midlertidigt løntillæg m. v. til statens tjenestemænd m. fl. Hovedbestemmelserne i dette lovforslag er dels en forlængelse med visse ændringer af lov nr. 113 af 22. marts 1951 om midlertidigt løntillæg, der udløb den 31. marts d. å., dels indførelse af et nyt særligt løntillæg til imødegåelse af den siden gennemførelsen af tjenestemandsløven i 1946 stedfundne nivellering til skade for de mellemste og højeste lønningsklasser. Endvidere indeholder forslaget regler om automatisk dyrtidsregulering af det til finanslovhonorarerne ydede procenttillæg samt af tjenestemændenes bestillingstillæg.

Som det vil være de ærede medlemmer bekendt, har jeg ført forhandlinger med tjenestemændenes tre centralorganisationer og Danmarks Lærerforening om tjenestemændenes lønordning for tiden efter 1. april d. å. Der blev ved disse forhandlinger enighed mellem organisationerne og mig om lønvilkårene for finansårene 1952—53.